

Varför sjunger vi "Det åldriga slottet"?

När det gamla Banérslottet i Djursholm blev skola år 1891 fick den vemodiga festsalen nytt liv som samlingsal, klassrum och gymnastiksal med ribbstolar runt väggarna. Om det var riktigt dåligt väder, lekte barnen också i den stora salen på rasterna.

I skolan i slottet var det till en början ont om det mesta. Elevernas familjer bidrog med möbler och material. Man ordnade också basarer och konserter för att samla pengar. Det tredje läsåret skänkte konsulinnan Maria Ekman anonymt skolan ett piano.

Maria Ekman hade som ung bott i Finland, där hennes pappa varit guvernör. Hon var bara 22 år, när hon miste sin man och ett av sina barn. De problem hon upplevde då, gav henne en särskild förståelse för andras svårigheter. Med tiden blev hon mycket välbeställd och gav då stora summor till behövande. Familjen Ekman hade Skärviks gård i Djursholm som lantställe.

Det var som tack för pianot som Ernst Beckman skrev "Det åldriga slottet". Som en eloge till Maria Ekman använde han melodin till en finsk sång, "En sommardag i Kangasala", som egentligen har text av Zacharias Topelius.

Samskolans ideellt arbetande sånglärarinna Alice Tegnér, blev mycket lycklig över pianot. Hon övade in sången med sina unga elever, och så reste alla in med tåget till Stockholm och sjöng den för Maria Ekman i hennes hem.

"Det åldriga slottet" blev snart en symbol för skolan och sången har sjungits på slottstrappan av alla generationer studenter som ett minne av Samskolans ursprung i slottet. Sången sjungs också på Gamla Djursholmares alla jubileer.

År 1947 sjöng "Harmony Sisters", de finska systrarna Valtonen, in "En sommardag i Kangasala" till William Linds orkester. Här kan man höra hela vår välkända sång, som nu börjar med orden "Jag gungar i högsta grenen" i stället för "Det åldriga slottet ruvar":

<https://375humanistia.helsinki.fi/sv/zacharias-zachris-sakari-topelius/zacharias-topelius-dikter-i-sang>

Harmony Sisters (Wikipedia)